

"Ενα δίπραχτο σοσιαλιστικό έργο, καθώς τι γλοφορήθηκε στὸ πρόγραμμα, παραστάθηκε στὸ θέατρο τῆς «Νεαπόλεως» Συγραφέας του ὁ σοσιαλιστής Μπορπούρ. Τὸ έργο ἀρκετὰ τεχνικὸ στὴν πλοκὴ δὲν καὶ μὲ πολλοὺς μονολόγους στολισμένο, φαίνεται πῶς μποροῦσε νὰ εἴτανε καὶ καλύτερο δὲν ὁ συγγραφέας του δὲν ἀπέβλεπε καὶ σὲ καπιο πνέμα δημοκριτικό. 'Ο διάλογός του γεργός καὶ οἱ σκηνές του γεμάτες δράση, δείχνουν τὸν ποιητὴ μὲ πολὺ αἰσθημα καὶ μὲ τὴ φωτιὰ τῆς Τέχνης· χρῆμα μόνο ποὺ οἱ ἐργατικές του οἱ λαϊκές ίδεες του τὸν τραβήγνε πολὺ συχνὰ ἀπ' τὴ τεχνικὴ δράση γιὰ νὰ τὸν ρέξουνε στὴ ρητορικὴ δημοκρατία. "Οπως κι' ἀν είναι, τὸ έργο ἔχει τὴν ἀξία του.

'Η μετάφραση τοῦ ἡθοποιοῦ κ. Κουκούλα ζωντανότατη. Στοὺς διαλόγους τῶν ἐργατῶν δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ καλύτερη. Γιατὶ ὅμως στὶς κουβέντες τῶν ἄλλων τῶν μορφωμένων ν' ἀλλάξῃ ἔτοι ἀπότομα; Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι καθε ἔργο καὶ μάζιστα θεατρικὸ ὅσο ἀντίθετους τύπους κι' ἀν βάζῃ στὴ σκηνὴ πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νᾶχη γλωσσικὴ ἐνότητα. 'Ενῶ ἐδῶ ἡ ἀντίθεση εἴταν πολὺ ξαρνική. Καὶ μεῖς ἀκόμα περσότερο πρέπει νὰ προσέχουμε σ' αὐτὸ καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ βάζουμε κι' αὐτὰ ἀκόμα τὰ μορφωμένα πρόσωπα νὰ μιλοῦνε ἀπλα-ἀπλα, φυσικά. 'Αδιάφορο ὅμως, ἡ μετάφραση τοῦ κ. Κουκούλα ἀξίζει πολλοὺς παρὰ πολλοὺς ἐπαίνους καθὼς κ' ἡ χαραχτηριστικὴ ύπόχρισή του. 'Ο κ. Γεννάδης καλός. Κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι κρατήσανε καλὰ τοὺς ρόλους τους.